-y -n

„AZ IGAZAT,

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 24. szám, 2017. június 16.

az igazat, hopp, hopp, hopp!” (Nagy Feró)

Történeleмérettségin 2004 óta forrásokat kell csatolni az írásbeli esszékérdések és a szóbeli tételek mellé, ami nagyon helyes. Forrást elemezni: gondolkodtató feladat, nem bemagolandó. Egy-egy forrás az évek során vissza-visszatér, ami bocsánatos vétek, hiszen a feladatkészítők energiája, leleménye is véges. Egy grafikon például, amely az árak és bérek dinamikáját ábrázolja a Kádár-korszakban, immár harmadszor került terítékre. Persze-persze, tudom én a leckét. Pártállam, levert forradalom, összekacsintás, háztáji, eladósodás. De azért az igazság, a pontos és méltányos igazság ebben az esetben is fontos lenne! Az áremelkedést például a nominálbérek emelkedésével szokás egybevetni. Ha az árakat és a reálbéreket mutatja a grafikon (mint jelen esetben), akkor csalunk, vagy legalábbis nem vagyunk igazán elegánsak. Tegyük fel, x évben kilenc százalékkal emelkednek a bérek, és nyolc százalékkal az árak. A reálbér tehát egy százalékkal nőtt. Görbéje alig dugja ki a fejét az előző sorból. Ha emellé tesszük a nyolcszázalékos inflációt, az árgörbe az égbe szökik, azt sugallva, hogy az árak messze lehagyták a béreket. Pedig csupán annyi történt, hogy az áremelkedést kétszer vettük figyelembe. Kollégák, mire jó ez? Figyelmetlenség vagy túlbuzgó manipuláció?

Mintha, a hétfejű sárkány legyőzése után azzal térne haza a legkisebb királyfi: tizennégy feje volt.